

718

Besluit van 19 december 1991, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 22 november 1991, nr. WDB91/338, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Gelet op artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 (Stb.221);

De Raad van State gehoord (advies van 13 december 1991, nr. W06.91.0653);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 17 december 1991, nr. WDB91/388, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 (Stb. 223) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In **artikel 2**, tweede lid, wordt «beschikking» vervangen door: beschikkingen.

B. Na **artikel 5** wordt ingevoegd:

Artikel 5a. 1. De ontvanger verleent op schriftelijk verzoek uitstel van betaling van belastingaanslagen bij de vaststelling waarvan artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden.

2. Het uitstel wordt verleend voor het bedrag van de belasting – met uitzondering van daarin begrepen verhogingen – dat meer is verschuldigd ter zake van de op de voet van artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies, alsmede voor het bedrag van de ingevolge Hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) ter zake verschuldigde heffingsrente en revisierente.

3. Voor de toepassing van het tweede lid blijven buiten beschouwing de als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies voor zover deze premies zijn voldaan aan een verzekeraar als bedoeld in artikel 45, vijfde lid, onderdeel a, onder 2°, of onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, tenzij voor de ter zake van

die negatieve persoonlijke verplichtingen meer verschuldigde belasting, heffingsrente en revisierente voldoende zekerheid wordt gesteld.

4. De ontvanger stelt het bedrag waarvoor op de voet van het tweede lid uitstel wordt verleend bij beschikking vast.

5. Indien bij vermindering van een belastingaanslag het bedrag waarvoor op de voet van het tweede lid uitstel is verleend wijziging ondergaat, vernietigt de ontvanger de in het vierde lid bedoelde beschikking, beëindigt het uitstel en verleent met inachtneming van de vermindering op de voet van de vorige leden ambtshalve opnieuw uitstel.

6. Indien met betrekking tot een aanspraak waarvoor ingevolge artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking zijn genomen zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 45c, tweede lid, van die wet, vernietigt de ontvanger de in het vierde lid bedoelde beschikking en beëindigt het uitstel. Voor zover het ingevolge de eerste volzin beëindigde uitstel geen betrekking had op de in die volzin bedoelde aanspraak verleent de ontvanger ambtshalve opnieuw uitstel.

ARTIKEL II

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 januari 1992 nr. 9.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1992.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 19 december 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *eenendertigste* december 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 geeft uitvoering aan het bepaalde in artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990, zoals dat lid met ingang van 1 januari 1992 luidt ingevolge de wijziging in het kader van de zogenoemde Brede Herwaarderding. Ingevolge genoemd artikellid dienen regels gesteld te worden met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor belastingaanslagen bij de vaststelling waarvan artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden. Het gaat daarbij om belastingaanslagen waarbij in het verleden in aftrek gebrachte premies voor lijfrenten wegens emigratie van de belastingplichtige als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking zijn genomen. Indien het lijfrentecontract in het buitenland op reguliere wijze wordt afgewikkeld – door het genieten van de termijnen – wordt ingevolge artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 in zulke gevallen uitstel van betaling verleend. Dit uitstel loopt vijf jaar. Daarna wordt niet meer nagegaan of het lijfrentecontract op reguliere wijze wordt afgewikkeld. Na vijf jaar vervalt dan ook het recht tot dwanginvordering en het recht tot verrekening (zie artikel 27, derde lid, van de Invorderingswet 1990).

Indien binnen die vijf jaar sprake is van een handelen in strijd met de voorwaarden (er vindt bij voorbeeld afkoop plaats) dan vervalt het uitstel van betaling en wordt de belastingschuld – alsmede de heffingsrente en de revisierente –, inclusief de daarover ingevolge artikel 28 van de Invorderingswet 1990 verschuldigde invorderingsrente, alsnog ingevorderd.

De onderhavige wijziging is gezien op de criteria voor een sober en terughoudend wetgevingsbeleid. Daarbij is gebleken dat de wijzigingen passen in een beleid waarin terughoudendheid met regelgeving wordt betracht.

Artikelsgewijze toelichting

Het *eerste lid* van het nieuwe artikel 5a van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 bevat het voorschrift dat het verzoek om uitstel van betaling met betrekking tot de onderhavige aanslagen schriftelijk bij de ontvanger moet worden gedaan.

Het *tweede lid* geeft aan voor welk bedrag uitstel van betaling wordt verleend. Zonder deze regeling zou de vraag kunnen rijzen hoe te berekenen welk gedeelte van het totale belastingbedrag correspondeert met de als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies. Het tweede lid geeft aan dat dit bedrag wordt gevonden door de verschuldigde belasting met en zonder inachtneming van de relevante negatieve persoonlijke verplichtingen te berekenen en vervolgens met elkaar te vergelijken, waarna het verschil, de meer verschuldigde belasting, wordt toegerekend aan de in aanmerking genomen negatieve persoonlijke verplichtingen. Een vergelijkbare berekening komt voor in artikel 44a, tweede lid, van de Invorderingswet 1990 in het kader van de regeling inzake de aansprakelijkheid van de verzekeraar. De verhogingen die ter zake eventueel verschuldigd zijn ingevolge de Algemene wet inzake rijksbelastingen zijn uitdrukkelijk van het uitstel uitgezonderd. Deze worden derhalve – mits zij onherroepelijk vaststaan – wel ingevorderd. Het slot van het tweede lid geeft aan dat het uitstel tevens geldt voor de heffingsrente die eventueel en voor de revisierente die in alle gevallen op grond van hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is verschuldigd ter zake van aanslagen waarin negatieve persoonlijke verplichtingen zijn begrepen.

In het *derde lid* is een uitzondering opgenomen in die zin dat in bepaalde gevallen de uitstelregeling niet geldt. Deze uitzondering betreft de belasting (de revisierente en de eventueel verschuldigde heffingsrente) ter zake van de als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies voor lijfrenten, voor zover deze premies zijn voldaan aan een verzekeraar als bedoeld in artikel 45, vijfde lid, onderdeel a, onder 2e, of onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Uitstel van betaling kan voor dat bedrag niet plaatsvinden aangezien de aansprakelijkstelling ingevolge artikel 44 van de Invorderingswet 1990 van de desbetreffende verzekeraar (de overnemende ondernemer of de buitenlandse verzekeraar) niet voldoende garantie biedt dat daadwerkelijk tot invordering kan worden overgegaan indien het contract niet regulier wordt afgewikkeld. Er is geen aanleiding voor deze uitzondering indien door de belastingplichtige voldoende zekerheid wordt gesteld, in welke geval wel uitstel op de voet van artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 kan plaatsvinden.

In het *vierde lid* is het formele vereiste opgenomen dat de vaststelling van het bedrag waarvoor uitstel wordt verleend bij beschikking plaatsvindt. In samenhang met artikel 2, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 betekent dit dat de regels betreffende bezwaar en beroep van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van toepassing zijn op deze beschikking.

Het *vijfde lid* bevat een regeling voor de situatie dat een vermindering plaatsvindt van de belastingaanslag waarvoor uitstel van betaling op de voet van artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 is verleend. In zo'n geval dient de oorspronkelijke beschikking ter zake van het bedrag waarvoor uitstel is verleend, vernietigd te worden en wordt het oorspronkelijke uitstel beëindigd. Vervolgens wordt opnieuw uitstel verleend met inachtneming van de vermindering.

Het *zesde lid* ten slotte schrijft in de eerste volzin voor dat de beschikking ter zake van het bedrag waarvoor uitstel is verleend moet worden vernietigd en het uitstel moet worden beëindigd indien het lijfrentecontract niet regulier wordt afgewikkeld. Indien zich een situatie voordoet dat uitstel van betaling is verkregen voor een aanslag ter zake van op meer dan een contract betrekking hebbende negatieve persoonlijke verplichtingen en ten aanzien van één daarvan doet zich een niet-reguliere afwikkeling voor, is in de tweede volzin voorzien in een regeling dat in zo'n geval het uitstel, voor zover betrekking hebbend op de overige contracten, opnieuw wordt verleend. De hierbij noodzakelijke toerekening van het uitstel aan enerzijds de niet-regulier afgewikkelde contracten en anderzijds de overige contracten, zal naar evenredigheid kunnen plaatsvinden.

Het onderhavige artikel regelt de inwerkingtreding. Gelet op het feit dat het onderhavige wijzigingsbesluit samenhangt met de wijzigingen in het kader van wetsvoorstel 21 198 (Brede Herwaardering) is de inwerkingtreding van dit besluit gekoppeld aan de inwerkingtreding van voormeld wetsvoorstel, te weten 1 januari 1992.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort